

Pere de Roda): «de circio in monte Verdaria simul cum ipsa mata, id est silva, Sti. Romani» (*MarcaH.*, col. 1119).

4) *La Selva*, llogaret del Cardener, en l'ampit de la Serra de Busa, mun. de Navès, un poc al Nord de la línia Berga-Solsona, quasi a mig camí, entre les 2 ciu., a 1 h. de Busa pel camí de Cardona: CATorras, *Pir. Cat.* VIII, 273. *Pron.*: *lə sɛlβə* a Cardona (Casac. 1920), id. en les enq. de 1964 a Guilanyà, Clariana, Olius¹⁰ etc. (XLVI, 80 ss.). *MENC. ANT.* 839, Acta C. SdUrg.: *Illa Silva* (*Silva* en el Cpbr.) (ed. PPujol, n.º 3; M-Lübke, *BDC* XI, 21); 1088: «eccl. Sti. Clementis de *Silva*», en doc. relatiu a Guixers (*Arx. Sols.*).

5) Coll de *Selva*, te. Pobla de Lillet.

6) *lə sɛβə*, mas prop de Castellnou de Bages (1933, Exc. 177).

7) De *La Selva del Camp* parlarem més avall, en apartat especial.

8) etc. Formant contrast amb la resta del país, els NLL *La Selva* apareixen molt copiosos, i designant NLL menors muntanyencs, en el Pallars i la Vall d'Arànan (per a aquesta, veg. *PVArGc*, 699a38-5). Bastarà enumerar-ne concisament alguns: *La sɛlβa* pda. munt. i veïnat de bordes, en un planell al mig de la part obaga de la vall d'Àreu, enfront de *La Revuirà*. *La sɛlβa*, en el camí d'Estaon a Burgo, tirant cap a *Campirme*. *La Sɛlba de Nas*, prop d'Estaon. *La Sɛlba de Noarre*, te. Tavascan. *La sɛlβa de l'Os*, te. Lladorre. *La Sɛlba de Berrós*, en el camí d'Estaon a aquest poblet de la Vall d'Àneu, més enllà del Portell de Nas. *La Selva*, te. Cabdella (xxxvii, 148.25).

També en pl.: *Sɛlbes*, pda. a l'alta vall de Lladorre, en el camí de Boldís a Boabi, tirant cap *Montalto* (LI. 18, 89). Un altre lloc de nom igual a la Vall de Boí³⁵ (*TVBoí* II, 17).

COMPOSTOS amb adjectiu. *Selvaescura* (font, collet i barranc de *selbaskúra*, o *salbaskúra*, te. Erta (XIX, 169.8, 12, 20).

Selvapaga, te. Cabdella (xxxvii, 149.10), de SILVA OPACA 'obaga'.

Selvapiana, bosc en te. d'Àreu, més enllà del *Bosc de la Selva* (supra), i amb *Fontallada* entremig (LI. 22, 36).

Selvanegra. A diferència dels anteriors és dels pocs NLL menors que contenen SILVA en la Top. de la zona central: pda. de l'alt Vallès ja prop d'Osona, pron. vulgarment *saubanègrə* (inclou la vall que forma una de les branques originàries del riu *Tenes*, que es forma en confluïr-hi per la dreta el fonadal de *Castelcir*; hi ha l'abundosa font del mateix nom també dita «La Deu del *Barbot*» (1924, exc. 18; guia Osona, i mapa Brossa: *Selvanegra*); no és compost amb *alber* i art. IPSE (com diu *BDLC* IX, 349, i jo mateix especulava el 1924) puix que aquest arbre és de fullatge conspicuament blanquinós: en la pron. or. *səyb-* es reforçà en *saub-* en formar-s'hi un accent secundari en la primera síl·laba.

Molts parònims amb *nera*, variant antiga de l'adj. *negre*.

Selvanera, bosc a la r. del llgd. en el te. de Mosset (Cfl.): *MENC. ANT.* 1405: *Salvanera* (RLR xvi, 20) i una vintena de k. més al SE.: 1788: «la forêt de *Salvanera*» (Desplanque, *Arch. Thuir*, 115b).

Selvanera, llog. de Segarra, agre. de Florejacs (al NE., i al N. de Massoteres) (GGC, p. 337). *Pron.*: *səlbənère* a Freixenet (Casac. 1920); *Saubanèrə*, a Cabanabona, 1931 (LI. 29, 220).

Selva-sembrada, nom d'un antic castellet i quadra, o paratge muntanyenc, en el Cardener: havia de ser molt prop de *La Selva* (4), però no estem segurs que s'hi identifiqui: 1043: *Silva Seminada*, figura, junt amb *Clariana* i amb *Ora* (*Vall d'~*), com afr. S. d'un alou del Cardener que per O. afr. amb Besora, i pel N. amb la Serra de Busa (*Monte Busine*) (*Arx. Sols.*); 1068: *Silvam Seminatum*, afr. Or. Vall de Lord, i Mer. St. Poncii (ib.) (Font Rius, *C. d. p.*, p. 832 i 1053); 1099: «Guardia de *Silva Semenata*», afr. de *Sorba* oposada a l'afr. *Farners* o «ipsa Archeda de *Farners*» (*Arx. Solsona*).

Es pot considerar com un parònim dels *Selva-ne(g)ra* supra, un paratge de la Baixa Ribagorça que recullo a Jusseu, en la forma *sorbanièla* (XLIX, 13); probablement dissimilació de **solvaniella*, que vindrà de SILVA NIGĒLLA, format amb NIGELLUS dim. i atenuatiu de NIGER en llatí (*DECat* v, 899a34-b4 i n. 14). En el mateix te. de Jusseu (XLIX, 15), hi ha *sorbaplana*, que ve de *selva Plana* (cf. supra), amb procés fonètic semblant (per més que avui allí no hi ha bosc perquè ho han artingit).

DERIVATS. *La Selvella*, a. 1143, lloc prop de Castellar del Vallès, que detallar en l'art. dedicat al seu duplicat mossarab *Xirivella*.

D'una altra forma diminutiva, però formada amb el sufix romànic -ATTUS, -TA —especialitzat en la designació d'animals cadells—, com CERV-ATTUS, *cerv-at-ell*, *llob-at-ó*, i en mots com *regata*: *Les Salvates*, pda. de la Vall de Boí, que hi fa continuació de la pda. *Les Sèlves*, te. Taüll (*TVBoí* II, 17). Costa de la *Sauvata*, a Andorra, 2 k. al NO. de Canillo: és a continuació d'un gran vessant de boscos, que allí, 200 me. més alt, ha anat desapareixent, pel rigor del temps ventós i hivernal (mapa del Consell, a. 1976).

La Selvera, partida muntanyenca de l'Alt Conflent (en terme de Fontpedrosa) ¿o ve del nom d'arbut *serva?* car hi ha variant *La Servera*.

D'un derivat adjectiu SILVANĒUS, -A 'selvàtic' podria venir, possiblement, *Montsalvanya*, te. Tolba, que trobo en la forma *Mont Salvagna* en un document de 1237: suposant que el mot *Mont* s'hi hagi ficat secundàriament substituïnt un sinònim de terminació femenina, p. ex. JUGA SILVANEÀ (pl. de *jugum* 'cim') o CULMINA S. o MONTANEA SILVANEÀ. Per a *Salvatge* i algun altre NL format amb SILVA cf. la nota de Ph. R. s. v. *Savatges*.

LA SELVA DEL CAMP, la important i rica vila del Camp de Tarragona, uns 8 k. al NNE. de Reus.

⁶⁰ En tractem a part, per la sospita que tinc que, en la